

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

389. An Coadiutor studens vel legens in Vniversitate, vel occupatus in servitio Episcopi &c. habeatur pro præsentè, & lucretur distributiones Coadjuto, ac si personaliter resideret, supposito, quòd ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quaestio 384. Num Coadjutor possit, & teneatur inservire, dum Coadjutus non potest lucrari fructus, aut distributiones, eo quod v.g. sit juste excommunicatus, aut aliter culpabilis.

1. **R** Esp. primò Coadjutorem excludendum non esse ab assistentia in divinis officiis, aliisque muneribus praebendae ob excommunicationem Coadjuti. Castrop. tract. 13. d. 1. p. 10. n. 16. citans Leo. in thes. fori eccl. c. 19. n. 66. Garc. p. 4. c. 5. n. 84. quia Coadjutoria munia non praestat ex potestate accepta à Coadjuto; sed accepta à Papa. Castrop. Garc. ll. cit.

2. Resp. secundò teneri nihilominus illum inservire, etiam si Coadjutus ob ejus incapacitatem lucrari nequeat fructus, aut distributiones; quia obligatio illa inserviendi est propria, & non tantum causativa. Ventrigl. tom. 2. annot. 13. n. 44. inhaerendo sententiae Garciae & Castrop. de qua Paulò ante.

Quaestio 385. Num Coadjutor prater servitium chori teneatur quoque celebrare missas privatas ex fundatione impositas sanonnicatus, aut beneficio Coadjuti eo iuste imposito?

R Espondent affirmativè Pignat. tom. 4. consult. 185. n. 4. Ventrigl. loc. cit. juxta declarationem S. Congregat. rituum in Patavin. 3. Decemb. 1616, quam recitat Pignat.

Quaestio 386. Quibus mediis uti possit Coadjutus contra Coadjutorem renuentem deservire?

R Esp. Coadjuto dantur duo remedia. Alterum est, ut Coadjutus agat ad cassationem & annullationem Coadjutoriae, qua in re procedendum est servatis servandis ad hoc, ut cassata Coadjutoria licitum sit illi alium Coadjutorem adhibere, qui eius nomine debita cultui divino praestet obsequia. Alterum est, ut si malit, agat contra Coadjutorem ad id, quod sua interest servitium non fuisse praestitum, ita Tondut. qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 26. citans Rotam. decis. 276. p. 1. recent.

Quaestio 387. An & qualiter Coadjutor teneatur residere?

1. **R** Esp. primò in genere. Quae dicta sunt de obligatione inserviendi, ea pariter locum habent de obligatione residendi; cum deservire nequeat, quin resideat. praeter quae expresse magis

2. Resp. secundò Coadjutores Rectorum parochialium instituti auctoritate Apostolica tenentur ad personalem residentiam ut rectores ipsi. Sic expresse declaravit S. Congregatio Cardinal. Trid. super explicatione c. 1. sess. 23. Gallemart. ibidem. n. 8. Goutz. gl. 5. §. 9. n. 17. Remouch. c. 73. n. 4. Ventrigl. loc. cit. n. 39. citans Campan. divers. jur. rubric. rub. 7. c. 6. n. 104. Neque enim est ratio, saltem ex aequitate considerabilis, quòd magis excusetur à personali residentia talis Coadjutor, quam ipse principalis. Remouch. loc. cit. verum ait Gonz. loc. cit. n. 122. loqui concilium ibi & S. Congregationem de Coadjutoribus rectorum capellanis titularibus ac verè beneficiatis.

3. Resp. tertio teneri quoque ad residentiam Coadjutores alios, puta Canonicorum, dignitatum; Coadjutoria siquidem reperta est, ut cultus divinus non fraudaretur debitis servitiis ad favorem ecclesiae, quae habet à Coadjutore illas operas,

quas Coadjutus praestare nequit ob inhabilitatem? Ventrigl. loc. cit. cum commun. contra Navar. conf. 2. de cler. agrot. n. 4. Et quòd non solum teneatur Coadjutor residere, sed & divinis interesse & deservire, declaravit eadem S. Congregatio. 7. April. 1618. refte Aldau. in compend. canon. resol. l. 3. tit. 18. n. 14. apud Ventrigl. loc. cit.

4. Resp. quartò. Est haec residentia praecisa, & non tantum causativa, quo ad obligationem solvendi fructus Coadjuto ob non residentiam ab eo amissos. Ventrigl. loc. cit. Garc. p. 4. c. 5. n. 57. in fine. Castrop. loc. cit. n. 7. citans Farinac. tom. 1. decis. noviss. decis. 276. n. 4. contra Gonz. loc. cit. n. 122. & Barbof. de can. & dignit. c. 29. n. 15. Poterit siquidem Coadjutor non residens privati servato juris ordine Coadjutoria, eaque alteri concedi. Castrop. Ventrigl. ll. cit. juxta decis. Rotae 276. n. 3. p. 1. recent. apud Ventrigl. Neque obstat Coadjutorem obligatum esse solvere Coadjuto interesse & damnum, si non resideat, quòd minus Coadjutoria privati nequeat; quia in solutione hac spectatur interesse Coadjuti, in illa privatione servitium ecclesiae. Castrop. loc. cit. cum Farinac. ubi ante. Proceditque id ipsum sive teneatur residere adhuc, & inservire Coadjutor, et si Coadjutor ob infirmitatem aliove legitimum impedimentum non teneatur aliàs residere, aliàs non lucraturus distributiones quotidianas. Ventrigl. loc. cit. n. 40. adducens binas pro hoc decisiones Rotae.

Quaestio 388. An Coadjutor infirmus vel alio iusto impedimento detentus reputandus sit praesens, & lucretur, non secus, ac in eo casu lucraretur principalis?

R Esp. affirmativè Garc. loc. cit. n. 80. citans Rotam in Salamant. Coadjutoria. 20. Jun. 1594. Gonz. loc. cit. n. 13. citans Gratian. discept. forens. c. 166. n. 12. Ventrigl. loc. cit. n. 42. qui tamen id ipsum sic limitat, nisi Coadjutus sit sanus & habilis ad servendum; eò quòd tunc teneatur ipse inservire; aliàs non lucratur distributiones, nisi aliter sit dispositum ex forma literarum Apostolicarum, juxta dicenda inferius de lucracione distributionum. Ratio responsionis est, quòd obligationem interessendi divinus seu beneficio inserviendi, quam habebat Coadjutus transfudit in Coadjutorem, & consequenter sicut ipse excusabatur ob justum impedimentum, ita & ipse Coadjutor ob simile impedimentum. Castrop. loc. cit. Et haec procedunt sive tempore supervenientis impedimenti v.g. infirmitatis residueat Coadjutor sive non, sive infirmitas superveniens sufficit independenter à praecedente residentia. Castrop. loc. cit. contra Garciaam, loc. cit. n. 81. & Barbof. jur. eccl. l. 3. c. 10. n. 86. putantes quòd, si ante infirmitatem ex voluntate Coadjuti non serviret Coadjutor ob supervenientem infirmitatem, excusari illum non posse à servitio, ne detur locus fraudi in detrimentum servitii ecclesiastici.

Quaestio 389. An Coadjutor studens vel legens in Universitate, vel occupatus in servitio Episcopi, vel officium Inquisitoris exercens &c. habeatur pro praesente, & lucretur distributiones Coadjuto, ac si personaliter resideret, supposito quòd Coadjutus ipse ex his & similibus causis excusetur à residentia, & nihilominus fructus suae praebendae lucretur in absentia?

Resp.

R Esp. negativè, Barbof. *loc. cit.* n. 73. Castrop. *loc. cit.* n. 40. citante. pro se Garciam; eò quòd privilegia ista, fruendi nimirum fructibus in absentia ob dictas causas conceduntur solum iis, qui ratione suorum beneficiorum obligati sunt residere; Coadiutores autem non obligentur residere ex beneficio, sed ex officio, & munere coadiutoria accepta, & quasi ex contractu, nec sibi sed alteri, nempe coadiuto lucentur fructus, hinc iam non sicut coadiutus ob dictas causas excusabitur à residentia; bene tamen excusabitur ex infirmitate aliòve simili impedimento, quia non censetur ex officio, & munere obligari ad residentiam impossibilem. Item excusabitur eadem ratione à residentia mensibus recreationis; quia obligatio coadiutoris debet esse naturæ humanæ virtus temperata, ac proinde illi concedi debet recreatio & levamen, quòd aliis beneficiatis conceditur. Castrop. *loc. cit.* Neque dicas in oppositum Coadiutori concedi privilegia & exemptiones Coadiuto competentes ratione præbendæ, adeòque & illud privilegium absenti ob dictas causas, & in absentia lucrandi. Nam bene respondet Castropal. transmittendo antecedens, & negando sequelam; eò quòd hæc privilegia Coadiuto non competant ex præbenda, sed ex favore utilitatis communis, quæ ex concursu plurium ad studendum & legendum in Universitate, & ex servitio Episcopi &c. resultat; & ex eo quòd intuitu dictæ utilitatis concedantur habenti præbendam; non tamen ex contractu obligato loco præbendati iuste impediti inservire male inferitur, quòd etiam censetur concessa non præbendato, obligato tamen pro præbendato inservire, etsi forte aliàs eadè inde resultaret utilitas.

Questio 390. Num Coadjutor possit assumere dies recreationis sicut Coadjutus.

R Esp. affirmativè, Barbof. *loc. cit.* n. 85. Castrop. *loc. cit.* p. 10. n. 14. Garc. *loc. cit.* n. 79. Gonz. *loc. cit.* n. 13. citantes decif. Roræ in *Salmant. Coadjutoria* 25. Jun. 1593. Hoc enim privilegium conceditur præbendatis ob servitium continuum totius anni, quòd interposita recreatione tanti temporis temperandum duxit concilium; adeòque jam etiam Coadjutor toto anno assilens & præstans servitium eo privilegio frui debet Castrop. *loc. cit.* ita tamen hoc ipsum limitandum juxta eosdem hos AA. ut Coadjutor non possit habere tres mentes, & Coadjutus tres menses alios, sed iidem tres inter utrumque sint consumendi, ut nimirum eodem trimestri, quo abest Coadjutor, abesse possit & Coadjutus, vel si absuit Coadjutor v. g. Januario & medio Februario, coadjutus possit abesse se sequi mense alio. v. g. Majo & medio Junio.

Questio 391. An Coadjutor vi Coadiutoria teneatur habitum & tonsuram clericalem deferre?

R Esp. affirmativè. Barbof. *loc. cit.* n. 83 ubi in multis Coadiutori tribuuntur effectus veri beneficii, ut est ille, quòd teneatur habitum & tonsuram clericalem deferre, & gaudet privilegio fori Castrop. *loc. cit.* n. 22. Garc. *loc. cit.* n. 99. esto enim beneficium non habeat, habet tamen jus satis considerabile ad illud, & ex alia parte est deputatus ad servitium Ecclesiæ. Sixt. autem V. in sua *Constitut.* 38. de habitu & tonsura cler. præcipit non solum beneficia habentibus, sed habentibus etiam jus ad illa habitum clericalem & tonsuram deferre sub pœna privationis omnium beneficiorum. Garc. & Castrop. *loc. cit.* Unde jam etiam inferitur teneri ad hoc Coadjutorem, etsi non inserviat. Garc. *loc. cit.*

P. Laurentii Tract. II. De Coadjutor.

Questio 392. An Coadjutor non constitutus in sacris Ordinibus, neque beneficiatus vi Coadjutoria teneatur ad horas recitandas?

R Esp. Etiam si talis Coadjutor teneatur choro interesse, ibique divina officia recitare loco sui Coadjuti, dum tamen non teneatur choro inservire, & extra illum vi solius Coadjutoria non teneatur ad horas recitandas. Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 30. citans Navar. de horis can. c. 20. sub n. 18. Ventrigl. citans Dianam *resolut. mor. p. 5. tract. 13. miscellan. 1. resolut. 75.* Barbof. *jur. eccl.* l. 3. c. 10. n. 59. citans Campeg. de *coadjut. Episc. n. 4.* Suarez de religion. *tom. 2. tract. 4. l. 4. c. 22. n. 19.* Azor *inst. mor. p. 1. l. 10. c. 4. q. 1.* Laym. *theol. mor. l. 4. tract. 2. c. 5. n. 3.* Bonacin. de horis can. d. 1. q. 2. p. 3. n. 15. & plurimi alii rationem dant hanc hi AA. quòd Coadjutor vivente Coadiuto non habeat penitus beneficium, seu jus in re, sive respectu tituli aut possessionis; sed solum jus quoddam creatum circa qualitatem adjuvandi per aliquod ministerium separatum à beneficio minime obligatorium. Remouch. c. 13. n. 9. ubi etiam subiungit n. 10. Garciam. p. 3. c. 1. n. 107. non nihil discrepare à communi illa sententia modificando illam, nimirum Coadjutorem teneri ad lectionem horarum, si in defectum Prælati onus Ecclesiæ in spiritualibus ei demandatum, vel administrationem ecclesiæ susceperit, ac Prælati super earum lectione se excusavit. Verum omnino contrarium eo loco habet Garcias, dum n. 108. relatis aliorum sic sententium sententiis (nimirum Navar. & Eman. Rodriq. *tom. 1. c. 140.* dicentis, Coadjutores teneri recitare horas, si sunt dati ad illas recitandas pro beneficiato; secus si sunt dati ad alia ministeria) ipse expressè ait n. 109. at ego existimo, Coadjutorem etiam perpetuum cum congrua & futura successione non teneri ratione Coadjutoria; cum non sit beneficium recitare horas privatim. nec enim datur ad id, sed solum ad residendum & exercendum alia munia incumbentia principali, qui horas privatim recitabit; & ita praxis habere videtur.

Questio 393. An Coadjutor etiam Canonici teneatur emittere professionem fidei durante Coadjutoria.

R Esp. negativè. Sive non teneri ad illam emittendam, nisi ubi successioni fuerit locus. Barbof. *loc. cit.* n. 80. citans Squillante de priv. cleric. c. 4. n. 79. Macha. Ludovicum à Saravia & alios. *Corr. pr. benef. l. 1. c. 60. n. 40.* contra Acoftam ad Bullam cruciat. e. q. 730.

Questio 394. An Coadjutor teneatur in ingressu solvere fabrica, quod est solitum solvi per novos Canonicos?

R Esp. negativè. Barbof. *loc. cit.* n. 71. Garc. p. 4. c. 5. n. 78. Castrop. *loc. cit.* p. 10. n. 13. Coadjutor enim tunc non ingreditur ut Canonicus, sed ut Coadjutor Canonici. Garc. *loc. cit.* & Coadjutor non sentit temporale commodum, ergo neque sentire debet onus illi annexum. Castrop. *loc. cit.* Ac denique Coadjuto mortuo Coadjutor solvere illud consuetum ab aliis Canonicis teneretur; ergo ad illud solvendum non teneretur, quam diu est Coadjutor, seu quam diu vivit Coadjutus. Garc. Castrop. *loc. cit.*

Questio 395. Coadjutor serviens pro Coadiutorum teneatur exire de Capitulo, quoties in eo tractatur de negotiis Coadjuti?

R Esp. negativè. Barbof. *jur. eccl.* l. 3. c. 10. n. 95. Ventrigl. *tom. 2. annot. 13. n. 60.* Garc. p. 4. c. 5. n. 105. Rationem dant, quòd non